

LA FARGA

REVISTA DE SALT

Abans

Ara

*El Barri de la
Plaça Catalunya*

“Viviendas”

Hemos repetido reiteradas veces que nuestra población, paulatinamente si queréis, va sufriendo una transformación tal que, de un centro agrícola e inicialmente industrial, dentro de los veintitantos años casi es sustancialmente industrial del todo,

De la "Flama" a La Farga

A mitjans dels anys 50, i a redòs de les activitats de la parròquia, va aparèixer al nostre poble la publicació FLAMA. Dins el context i les limitacions que imposa l'època, ple franquisme, va adoptar un tarannà obert i progressista entorn a les coses del poble. L'any 1979 va sortir la nostra Revista, LA FARGA. Entremig i llevat d'alguns butlletins escadussers (publicats

pel Patronat Parroquial) hi ha un llarg buit quant a la premsa escrita a Salt. El curiós del cas entre FLAMA i LA FARGA és que tot el temps que separen una publicació de l'altra (més de 30 anys) ambdues tenien (tenen) el mateix logotip "La Torre de Sant Dionís" i el local de redacció era (és) el mateix: Pg. Verdguer, 1. I que consti que ha estat una coincidència i, que per casualitat ara hem descobert!!

PUNT DIVERS / 10- Agost- 91- EL PU

SEGURETAT CIUTADANA

Detenen un conductor dels busos que van de Girona a Salt perquè circulava begut

Quan es llegeixen els fets que donen lloc a la notícia, un no deixa de fer-se un tip de riure, perquè són realment divertits. El bo del cas és que no passés per sort, cap accident. Devia ser un miracle. L'empresa concessionària ja va dir que el conductor no tornaria a conduir cap més autobús del trajecte de Salt a Girona.

CARTES A LA FARGA

Benvolguts amics,

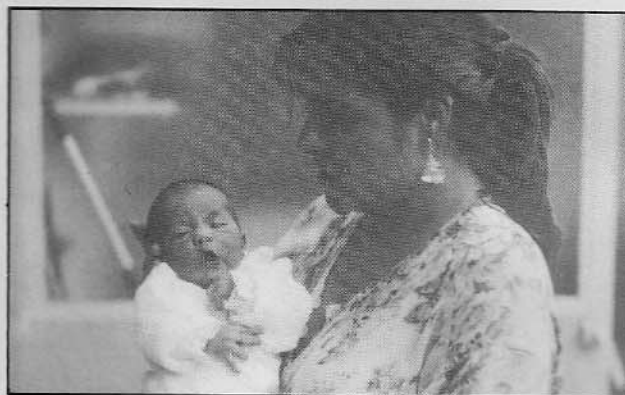
Sóc una lectora assídua des de fa anys de la vostra revista i vull felicitar-vos per la tasca desinteressada que porteu a terme. És amb gent com vosaltres com s'ennobleix un poble i el nostre, dissortadament n'està mancat.

Mai m'he atrevit a fer-vos costat amb les meves suggerències o escrits, però avui em sento prou valenta per afegir a aquestes quatre ratlles una senzilla poesia que si creieu convenient podeu transcriure en un petit apartat de la Revista.

Sense més, rebeu la meua més sincera felicitació i ànims per seguir fent aquesta tasca.

"Ara, trista i abatuda,
em deturo tot pensant
aquelles llargues tardes de primavera,
i em pregunto,
vaig assaborir prou aquella dolçor?
Recordo, caminant tot abraçats
gaudint d'aquell univers fet a la nostra mida
quan em deies
calla, mira'm com sóc aquí,
i també aixoplujats,
escoltant les tendres melodies
d'un colombià romàntic.
Eren altres temps, temps de tendresa...
ara, trista i abatuda,
m'ennuego amb records i em deturo tot pensant..."

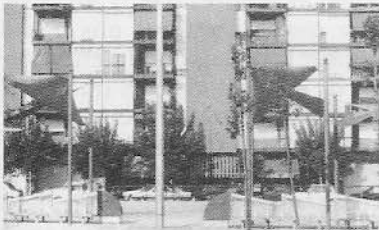
A LA TAULA DE LA FARGA

El dia 1 de setembre va ésser un dia important pel nostre compaginador, en Xarli Terribas, ja que la seva dona, la Tona, va donar a llum una nena a qui han posat el nom de Maria. Així doncs, en Pau, el fill que ja tenen (de 8 anys), no estarà tan sol i en Xarli (juntament amb la Tona), a part d'aquesta alegria, també anirà més de bòlit. FELICITATS!!

Abans

Ara

ANY XIII/Núm. 123
Setembre 1991

PORTADA/
Abans: Família Roig
Ara: Jaume Ollé

LA FARGA/Revista de Salt.
EDITA/Casal de Jubilat de Salt.
DIRECCIÓ/Josep Cristòfol i Darné
COORDINACIÓ/M.ª Helena Romagós i Ribot.
CONSELL DE REDACCIÓ/Josep Cristòfol i Darné,
Guillem Terribas i Roca, Lluís Mateu i Riera, Joan
Boada i Reig, Jaume Bosch i Termes, Martí Fita i Casals,
Eva Escuin i Dilmé, Miquel Àngel Ferrés i Fluvia, Agapit
Alonso i Pont, Sebastià Parra i Nuño i Xavier Alberch
i Fugueras.
COL·LABORACIÓ HABITUAL/Antoni Brugués, Pitu
Geli, Josep Guardiola, Maria Mercè Sánchez, Pili
Fernández, Biblioteca Municipal Jaume Ministral i
Masià i Josep Boó.
COL·LABORACIÓ EN AQUEST NÚMERO/Ferran
Màrquez, Eva Escuin, Miquel Àngel Ferrés, Martí Fita,
A.A.VV. "Can Mericana Seca" i Aícia Vila.
COMPAGINACIÓ/Xarri Terribas i Roca
CORRECCIÓ I ESTIL/Toni Ruscalleda.
FOTOGRAFIA /Martí Artalejo i Jaume Ollé
DISTRIBUCIÓ/Pitu Geli.
ADMINISTRACIÓ/Juan Boada i Reig
TIRADA/1.600 exemplars
REDACCIÓ/ Passcig Verdaguer, 1
Tels. 23 04 98 - 23 85 78
IMPRESSIÓ/Impremta Pagès, S.A.
c/. Eixample, 8 - Tèl. 42 01 07 - Anglès
DIPÒSIT LEGAL/GI-356/79
SUBSCRIPCIÓ ANUAL/ 1.200 ptes.

LA FARGA NO SE SOLIDARITZA
NECESSÀRIAMENT AMB LES OPINIONS
EXPRESADES AMB ELS SEUS ARTICLES
SIGNATS I QUE PUBLIQUEM ÍNTEGRAMENT
RESPECTANT L'OPINIÓ DEL SEU AUTOR.

LA FARGA AUTORITZA LA REPRODUCCIÓ
DELS ARTICLES, SEMPRE I QUAN S'INDIQUI
CLARAMENT LA SEVA PROCEDÈNCIA.

PREMI TRES DE MARÇ DE 1989

Salt: un municipi i diversos barris

El Salt dels anys 30 i dels anys 60 va ser el del Salt i el Veïnat, dos nuclis diferenciats amb personalitats definides, amb una separació física enmig d'hortos i camps.

La rivalitat entre Salt i Veïnat va anar prenent cos; un dels punts àlgids, per no dir dramàtics, van ser la festa dels dos envelats (que va trencar cors entre les parelles enamorades, que no sabien si anar a un envelat o l'altre, per l'oposició familiar, que n'era contrària).

L'edificació urbana de la nostra vila, a voltes mal planificada i desordenada, el creixement urbanístic incessant, la immigració de noves famílies d'arreu de l'estat i de les nostres comarques, va fer que tots els terrenys que separaven físicament els dos nuclis històrics fossin progressivament ocupats fins a arribar-se a una plena continuïtat urbana, sense diferenciació, tal com la coneixem ara.

Allò que els anys 30 i durant la postguerra es coneixia per Salt, ara queda circumscrit poc més enllà del Barri Vell; el que era el

Barri de Sant Antoni és el que avui coneixem pel Veïnat.

Durant els anys 60-70 i 80, nous nuclis han sortit a la vila de Salt: nuclis alguns despersonalitzats, altres amb consciència de barri, altres residencials, els quals tot just ara s'hi apunta la identitat i la consciència col·lectiva.

Salt ja no és només el Barri Vell i el Veïnat.

Salt és un conjunt de barris, alguns més conscienciats, altres més ambigus o apagats, però que tots plegats formen un sol municipi: Salt.

Barris com la zona esportiva, la zona centre (Guimerà-Torrasi Bages), la plaça de Catalunya, el barri de Sant Cugat i tota la zona del Pla Maçana-Institut, són nous sectors o barris en el conjunt de tota la vila de Salt.

Parlar avui de Salt i Veïnat, així de simple, no deixa de ser sinó un error dins el context real i sociològic de la nostra vila.

SUMARI

ESPIGOLANT	2	TEMA CENTRAL	
CARTES A LA FARGA	2	Josep Machado	12-13
A LA TAULA DE LA FARGA	2	L'activitat comercial i	
EDITORIAL		els veïns	14-15
Salt: un municipi i		Estadística sobre el nivell	
diversos barris	3	d'estudis de la població	
EL DIAMANT DE LA PLAÇA		Barri de la Plaça Catalunya ...	16
Vent de garbí	4	Distribució de la població	17
CRÒNICA		Can Pous	18
Notícies vàries	5	Mas Mota	19
LA CAPSA DE VIDRE		L'Associació de Veïns de	
Els aiguats a Salt	5	"Can Mericana Seca"	20-21
D'ACI D'ALLA		CLUB PETANCA SALT	
La revolució d'agost i		Activitats del club	22
la nova URSS (I)	6-7	CAGAFERRO	
IMATGES		L'acudit foll	23
Agost	8-9	COPSAT AL VENT	
RECUILL		L'aparcament	23
Notícies vàries	9	Cap i Pota	23
TEMA CENTRAL			
El barri de la Plaça			
de Catalunya	10-11		

Vent de garbí

Com han assimilat determinats sectors polítics espanyols els canvis que s'han produït a l'URSS? Amb una indigestió terrible, com ho demostren les corredisses buscant arguments desesperats per anar desinflant l'onada "desfermada" de nacionalismes interns.

Quina onada? Què es diu ara que no hàgim dit sempre? No serà l'onada de por als nacionalismes? D'on ve ara aquesta passió d'amor possessiu "desfermat" que tem una separació traumàtica?

El fet és que ha disgustat molt la classe política espanyola -de fora i de dins de Catalunya i del País Basc- que els països bàltics -Estònia, Letònia i Lituània- se n'hagin sortit. I encara queda el cas de Iugoslàvia i d'altres.. Allò que en tot el món democràtic ha estat rebut com un fet molt positiu, com és que uns pobles sotmesos a un centralisme dictatorial s'hagin independitzat, aquí, pel que sembla, ha reproduït els ulls de poll que ingènuament creïem erradicats. Només cal veure com el diari **El Independiente** parlava del "desastre soviético".

Caram, sort que aquest diari és "independiente".

Què ha passat realment? Com que els nacionalismes s'han reforçat la por al separatisme també ha crescut i per això ens argumenten tan sovint que no es pot aplicar aquí allò que ha estat vàlid per l'Est.

Aquesta tendència a presentar els nacionalismes com a dolents és totalment injusta i curta de vista perquè s'acaba de demostrar que, ben entesos, actuen com a forces democratitzadores i pacificadores. I això és vàlid a tot arreu.

Un diputat feia aquesta metàfora del moment actual: "Les eres, deia, són diferents entre elles. N'hi ha que baten l'ordi i d'altres que baten la civada. Totes, però, es beneficien igualment quan bufa el garbí. Les nacions també tenen vents que les beneficien per igual".

I pel que fa a la presa de posició de l'Església catalana, a través de l'editorial d'un Full Diocesà i de les declaracions d'alguns bisbes catalans, s'ha produït exactament el mateix fenomen. La veu d'aquests bisbes, definint-se cap a la creació

d'una Conferència episcopal catalana, aquí sona amb una gran claredat i sintonia popular. I, en canvi, a Madrid no ho entenen o no ho volen entendre. De la mateixa manera que a nosaltres ens costa d'entendre el to dels documents que vénen de fora. És clar. Es tracta de dos pobles diferents, per bé que dintre la mateixa Església. Aquí hi ha l'únic desllorigador: arribar a acceptar que la diversitat o les diferències no es contradiuen amb la unió i la solidaritat. Al contrari, només hi pot haver autèntica unió i germanor quan cadascú accepta i valora la diversitat enriquidora de l'altre. Dos galls de dos galliners diferents se saluden "solidàriament". Ara bé, proveu de posar-los al mateix galliner, per força, dient-los que han d'estar units... Ja veureu quin esvalot! Però per arribar a entendre això que sembla tan elemental, potser no en farem pas prou amb el vent de garbí. Jo ja fa temps que invoco el mateix vent de l'Esperit Sant.

Miquel Àngel Ferrés

Introduce la pasión en tu vida.

Uno, che passione!

Concesionario Oficial:
VITSA, S. A.

Exposición y Venta: Avda. Sant Narcís, 28.
Tel. 24 12 12.

GARATGE INTERNACIONAL
ROBERT VIDAL, S.A.

Servicio Oficial Postventa y Recambios:
Ctra. Grana-Angles (Afores Salt). Tel. 24 30 62

FIAT
TECNOLOGIA LIDER

PREGÓ DE LA FESTA MAJOR

Jordi Oliveres, gerent de la Cambra de Comerç de Barcelona, va inaugurar la Festa Major, amb un pregó dedicat majoritàriament a l'evolució del poble des de la seva segregació de Girona l'any 1983.

En el seu discurs, Oliveres va tenir també moments de record per l'avui ex-Alcalde, Salvador Sunyer, a qui va retre homenatge.

També passà balanç a la gestió portada durant 8 anys, a partir de la separació de la ciutat veïna, quan s'ha passat d'una situació de precarietat en què no teníem gaires coses, en el moment de la segregació, a un moment òptim actual. Enhorabona.

TALLER D'HISTÒRIA DE SALT

Els membres del Taller d'Història van treure al carrer, durant el mes de juliol, el número dos del col·leccionable *Quaderns d'Història de Salt*. Aquest número és dedicat íntegrament a la persona de Gertrudis Moret, mestra i directora de les Escoles Públiques de Salt, des de l'any 1931 fins al 1942.

Gertrudis Moret va deixar la seva petjada al poble, i els membres del Taller d'Història han recuperat el bon nom d'aquesta gran mestra, que enmig de moltes dificultats, en ser una època molt difícil, amb pocs recursos materials va portar fins al final la seva tasca de la docència.

Així mateix, els membres del Taller d'Història reivindiquen el nom de Gertrudis Moret per a l'Escola del Barri de Sant Antoni.

En el Quadern hi ha una llista de 41 ex-alumnes de la mestra que avalen aquesta petició.

L'HORA DEL CONTE

La Biblioteca Jaume Ministral i Masià de Salt ha dut a terme durant la 1.ª quinzena de setembre l'Hora del Conte, sota el lema "Ara és l'Hora del Conte".

L'Àngel Daban és l'encarregat d'amenitzar aquesta activitat, que consisteix a explicar i comentar contes i en la

representació de l'obra que ha explicat.

També l'Àngel Daban improvisa cançons amb l'ajuda de la mainada, que fan la lletra i l'acompanyament.

I així l'Hora del Conte és una activitat molt pedagògica, ja que introdueix els joves a la lectura, a més d'aprendre un nou vocabulari.

Cal fer constar la gran assistència de nens i nenes del poble. Enhorabona.

INAUGURACIÓ DE LA PLAÇA DE CATALUNYA

El dia 31 d'agost va tenir lloc la inauguració de la plaça de Catalunya.

Durant tot el dia hi van haver actes organitzats per l'AA.VV., com per exemple el Concurs de Pintura per a la mainada, o sardanes per l'Orquestra La Principal de Banyoles.

A les 9'30 h. de la nit fou la inauguració oficial de la plaça per part de l'Alcalde Xavier Coromines. A continuació un sopar popular i finalment ball.

Cal fer constar la gran assistència de públic a tots els actes. Enhorabona.

INAUGURACIÓ D'UNA NOVA ESCOLA

El dia 14 de setembre, el President de la Generalitat, Jordi Pujol i l'Alcalde de Salt, Xavier Coromines, van inaugurar la nova Escola del Barri de Sant Antoni.

Cal recordar que aquesta escola ja havia estat reivindicada l'any 1983, i recolzada per l'Inspector escolar de zona quan va visitar Salt.

Finalment podem dir que l'escola s'ha construït, i amb aquesta nova instal·lació els alumnes d'aquest sector ja no hauran de fer trasllats més llargs a fi de poder anar a l'escola pública.

I així, aquesta nova escola pública ve a omplir el buit de places escolars que durant tants anys ha tingut aquesta zona. Enhorabona.

Els aiguats a Salt

Els aiguats o cabals d'aigua que, en un altre temps, omplien d'aigua, llot i fang carrers i camps del poble són d'un mal record.

Sempre a la tardor (setembre) la Maçana o torrent sec que travessava el poble, amb pluges i precipitacions molt fortes, sortia de mare i ho inundava tot.

La Maçana, que neix al terme municipal de Vilablareix, recollia l'aigua de part de Vilablareix, Sant Roc, i de tota la zona sud de Salt, travessava el pla i baixava pel carrer Països Catalans (actual) fins a la cruïlla Dr. Castany. Antigament seguia pel carrer Dr. Castany, creuava la carretera i anava directa al carrer Sant Antoni per desembocar a la sèquia Monar.

Anys més tard desaparegué el canal que anava pel carrer Dr. Castany i la Maçana seguia el curs del carrer Sebastià Puig. Però, amb tot, el torrent no podia engolir tota l'aigua i així des del passeig Països Catalans s'escampava cap al nord, inundant tot el poble.

I és d'un mal record perquè quan aquest llot, aigua i fang entrava a les cases ho deixava tot brut, parets i mobles en desús i la humitat dels fonaments de les cases no te la treia ningú en tot l'hivern.

Normalment la gent taponava les entrades de les cases amb maonets i obra, o bé amb una fusta que posaven en dues guies que ja tenien permanentment a la porta, ja que el problema de les inundacions a Salt era assimilat per tothom.

Malgrat totes les previsions que es prenguessin, si plovia molt i la Maçana baixava plena, desbordava i l'aigua acabava entrant a les cases, ja sigui per la porta principal, la del pati posterior o per algun orifici imprevist que facilitava l'accés d'aigua.

Aquelles inundacions anuals que es produïen al poble, normalment de nit, són un mal record, ja que facilitava el desconcert de les famílies; hem de tenir en compte que tallaven la llum, l'aigua dins de les cases, el bestiar amb els corrals inundats, els carrers plens d'aigua i una tempesta que no parava.

Afortunadament, amb la desviació de la Maçana, aquest cabal d'aigua incontrolat que cobria cada tardor carrers i camps, té un curs a seguir. I el problema endèmic d'aquelles velles inundacions, que tant de mal feren al poble, ha desaparegut.

La revolució d'agost i la nova URSS (I)

Es diu que els periodistes, a l'estiu, s'han d'inventar notícies perquè no n'hi solen haver. De fet, però, portem dos estius que les notícies informatives no han parat: l'any passat va ser la invasió de Kuwait per les tropes de Saddam Hussein, el 2 d'agost, amb la consegüent guerra del Golf; enguany també ha estat el mes d'agost que s'ha produït una notícia cabdal: el cop d'estat a l'URSS, la seva espectacular fallida i la posterior "revolució democràtica" que hom ja anomena la **Revolució d'Agost**, en contraposició a la Revolució d'Octubre de 1917.

- Els fets ja són històrics. I marquen una de les fites del nostre segle. La manera en què es van produir semblen de vertigen... Van ser tan ràpids, tan "revolucionaris"... tan difícil d'assimilar-los en pocs moments.

- Comencen el 19 d'agost de 1991. Per la ràdio ens assabentem que a les sis del matí hi ha hagut un cop d'estat a l'URSS. Mijail Gorbtxov, ha estat segrestat en la

seva "datxa" de Crimea, mentre hi passava les vacances. Ens assabentem també que darrera el cop d'estat hi ha tota l'artilleria política pesada de l'URSS. No pot

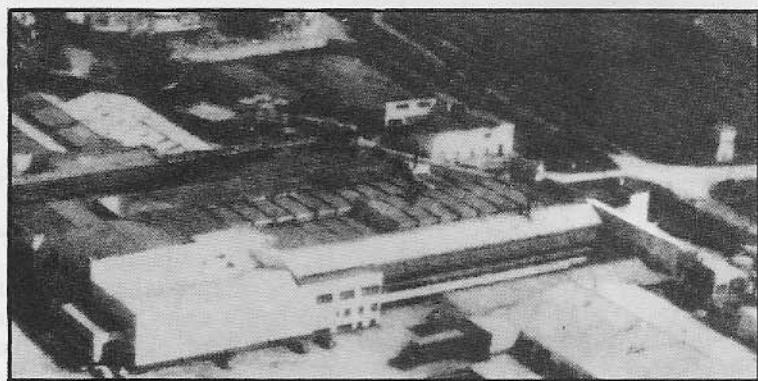
fallar; li donen suport 19 ministres del mateix govern, encapçalat pel vice-president, hi ha tot l'aparell de l'omnipresent i totpoderosa KGB;

hi ha el ministre de defensa, el cap de les forces de l'interior, la policia... i compta amb el suport explícit del mateix PCUS, el partit per excel·lència amb 18 milions d'afiliats.

- Al cap de tres dies, el cop ha fallat. El dia 21 d'agost Gorbtxov, president de l'URSS, és alliberat i el dijous retornarà a Moscou.

- Què ha passat? Ningú s'ho podia creure. L'exèrcit s'havia dividit davant la sortida al carrer de militants demòcrates, de líders polítics favorables a la democràcia, que especialment a Moscou, però també a les ciutats més importants de la República (Leningrado, Kiev, Riga, etc...) s'hi havien oposat testimonialment, però amb fermesa, davant l'avenç dels tancs; havien fet pinya davant els seus parlaments, símbol de les reformes de la perestroika i de la voluntat de no tornar enrera cap a l'ombrívol passat.

Els fets políticament són espectaculars. Boris Ieltsin, president de Rússia, es converteix a ulls d'occident en el cap visible i el salvador de les llibertats. Al seu costat, l'alcalde de Leningrado, l'ex-

ESCORXADOR GENERAL FRIGORÍFIC

Sala d'especejar

Frigorífics del Ter, S.A.

CARNS DE PORC I BOVÍ
Repartiment diari

Carrer Major, 419
Tel. 23 31 11
SALT

ministre E. Xevardnadze, i milers de joves que havien fet vetlla davant els tancs i el baluard democràtic que representava el Parlament rus.

- El comitè de salvació nacional, o govern colpista, és arrestat. Hi ha suïcidis entre els seus membres. Gorbtxov apareixerà a la tribuna del parlament per donar la seva versió dels fets. Ha estat traït pels seus propis homes de confiança, homes de partit que ell havia elegit. Gorbtxov haurà d'enfrontar-se a les crítiques dels seus adversaris. La sessió serà dura, històrica. Els seus ministres, el partit, la KGB, tots estaven darrera el cop i ell de vacances a Ucraïna. Gorbtxov passarà les seves hores més baixes com a polític.

- Però l'home derrotat i sofert demostra els seus grans dots d'estadista sobreposant-se a la situació. Torna a agafar la iniciativa de gran governant i com a president de l'URSS, clava a cops de decret i d'efecte una de les transformacions més històriques fetes a la República Soviètica des del 1917.

Gorbtxov suspèn les activitats del PCUS, reorganitza totalment la KGB, que passa a dependre del ministre de defensa, canvia de socarel el seu govern amb persones demòcrates favorables a la perestroika i, després d'una sèrie de canvis i relleus vertiginosos a les cúpules dirigents, convoca primer al Soviet Suprem, i dies després al Congrés de Diputats del Poble

(2.500 membres), que mitjançant tensos debats dialèctics, obliga a la seva pròpia autodissolució; és a dir, a fer-se l'harakiri, talment com va passar amb la transició espanyola.

Gorbtxov ha proposat, i ha estat acceptat, les reformes de les estructures de les URSS començant per la dotació d'una nova Constitució, mitjançant l'evolució molt més accelerada de les reformes envers una economia de mercat. Alhora, cal establir un nou Tractat d'Unió entre el poder central i les repúbliques davant la creixent demanda de sobirania per part d'aquestes i del temut procés de desintegració al qual l'URSS estava entrant.

Martí Fita

ORGANITZACIÓ PROFESSIONAL IMMOBILIARIA

- Agència de la propietat immobiliària
- Administració de finques
- Gestoria administrativa

DECLARACIÓ DE RENDA, podeu solucionar els vostres dubtes
NACIONAL HISPÀNICA, S.A. - MULTIMAR - CAIXA
ASSEGURANCES - INCENDIS - ROBATORIS - VEHICLES - ETC...

Passeig Països Catalans, 147 - Tel. 24 44 49
17190 SALT

Sport Garatge, s.a. JOSEP CASALS

Reparacions
Engrassaments
Neteja

Passeig Marquès de Camps, 5
Tel. 23 33 11 SALT

Subministres Catalunya, s.l.

VOLVO

Camions i Autobusos

Passeig Marquès de Camps, 3 - Tels. 23 33 11 - 23 78 83
SALT

Agost

Hem passat un altre mes d'agost. Els de La Farga, com molta altra gent d'aquest país, hem fet vacances i per això com cada any fem un número doble.

El mes d'agost són d'aquells mesos en què teòricament no passa res. Tot es paralitza. És tota una aventura poder contactar o trobar algú, alguna empresa, oficina o qualsevol altre servei on et puguin atendre amb normalitat. És ja cosa normal trobar-se amb el rètol de "tancat per vacances" o que la persona que se'n cuida està de vacances. És

un mal mes per poder fer qualsevol activitat.

És un mes son les notícies periodístiques són "frívols" i el contingut dels informatius tots tenen relació amb les vacances. Que si el suquet d'aquell personatge polític o la festa d'aquella famosa...

Notícies com la que en Cantinflas (Mario Moreno) ha fet 80 anys (concretament el dilluns dia 12 d'agost), no tindrien la importància que se li dóna si no fos en aquest mes. Per cert, que aquest conegut personatge, que durant molt de temps va

esser l'estrella del cinema mexicà i internacional (pel·lícules com "Pepe", "La vuelta al mundo en 80 días", "El ministro", "Romeo y Julieta"...), està poc tractat per la televisió. Vull dir que no se li ha fet mai cap cicle. Encara que en els darrers dies d'agost i principis de setembre Tele-5 hagin fet alguna pel·lícula d'ell, crec que és un actor oblidat per les nostres televisions. Un actor que el mateix Charles Chaplin, "Charlot", va qualificar com "el més gran comediant del món". Més de 63 anys fent cinema amb unes qua-

ranta pel·lícules al mercat, crec que és prou important per tenir-lo en compte.

Però aquest "tranquil" mes d'agost hi ha hagut un fet que ha canviat el món. Un fet que a l'igual que va passar l'any passat amb en Saddam Hussein i la seva invasió a Kuwait, ha "acollonit" i agafat amb pilotes a tot el personal. Des de polítics a periodistes, al més insignificant dels humans, em refereixo a l'altra revolució russa: la del 19 d'agost.

Fets com aquest no s'haurien de permetre que es portessin a terme quan

FLECA I PASTISSERIA

Currius

SALT

Carrer Llarg, 4 - Tel. 23 83 71
Pl. Onze de Setembre - Tel. 23 81 10

OPTICA TARRUS, S.A

Jaume Tarrús i Galter

Òptic diplomad
Llicenciat en Ciències Físiques

Sta. Clara, 54 - Tel. 21 37 50 GIRONA
Dr. Ferran, 1 - Tel. 23 06 61 - SALT

**Descompte del 10% per a Jubilats
socs del «Casal de Jubilats»**

Fàbrica de miralls
Col·locació i instal·lació
Especialitat en vidrieres artístiques
Finestres de Celosia
Mampares per a Bany

SOLARS.A.

C/. Joan Maragall, s/n. - Zona Esportiva
Telèfon 23 58 11 - SALT

**Venda i reparació de bicicletes
velomotors i motos**

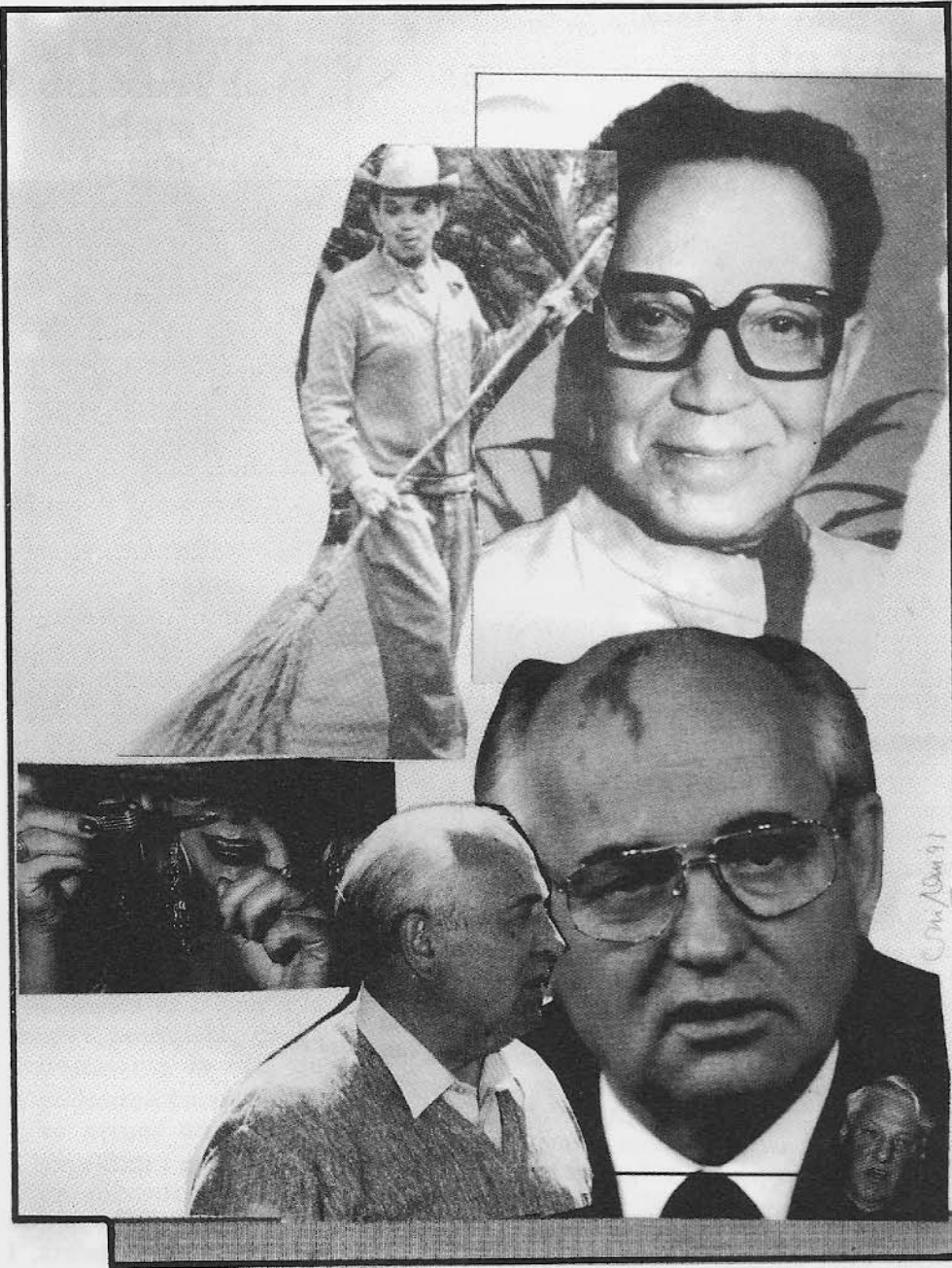
**MOTOS
CATALUNYA**

PERE TEIXIDOR

MONTESA	DUCATI
PEUGEOT	VESPA
VESPINO	DERBI
DUCCSON	PUCH
HONDA	

C/. Major, 307
Telèfon 23 93 67
SALT

tothom està "despistat". O potser s'ha arribat a la conclusió que és millor agafar el personal amb els "pixats al ventre" i així la cosa cola? També podria ésser una tàctica. Perquè no solament en aquest mes d'agost, on sembla que tot és tranquil darrerament, es porten a terme invasions i revolucions, sinó que també durant aquest mes s'aproven i es fan

d'aquelles lleis (amb lletra petita) que també agafen despistat el personal.

Sobre Rússia, Gorbaxov i en Boris, tindriem molt a parlar i de fet ja se n'ha parlat molt en el seu moment. Amb el temps, però, ens adonarem que tots hi hem guanyat i perdut alguna cosa en aquesta revolució. Els soviètics, més llibertats i una manera nova de viure i de veure les coses, però

també la pèrdua d'uns valors que per estar mal portats això no vol dir que no fossin autèntics i possibles per millorar la societat. Aquí, de fet i com sempre, els que en surten guanyant són els que remenen els diners, encapçalats pels estimats i amics "yanquis".

Guillem Terribas i Roca

* Exposició col·lectiva de ceràmica, fotografia i arts plàstiques, dels artistes Roser Bou, Ramon M.ª Carrera, Jordi Casanovas i Roser d'Espona. Les Bernardes 2.ª quinzena de juliol.

* Pintures de Narcís Font a Can Panxut. Agost.

* Prova de doma clàssica al Club Hípic Centaure. 21 de juliol.

* Festa del Grup Verge Maria. 14 d'agost.

- Concurs de pintura infantil.

- Espectacle de música infantil amb Fèlix i Prim.

- Audició de sardanes amb la Cobla La Flama de Farners.

- Ball de nit amb el Conjunt Talismán.

* Exposició de dibuix i pintura d'Olga Masseguer i M.ª del Mar Vivó. Les Bernardes, Setembre.

* Espectacle de música i danses. Rialles. Pl. Onze de Setembre. Dia 11 de setembre.

* Arrossada Popular al Pla dels Socs. 22 de setembre. Organitza: Salt Sardanista.

* Festa de la plaça del Mercat Municipal. 9.è Aniversari. 15 de setembre. Audició de sardanes a càrrec de l'Orquestra Marimba. Botifarrada. Ball amb l'Orquestra Marimba.

La Plaça un cop acabada. (Foto Martí Artalejo).

El barri de la Plaça de Catalunya

El mes passat es va inaugurar, oficialment, la Plaça de Catalunya. Una plaça polèmica, llargament reivindicada, amb controvèrsies de projectes i un pols continuat entre l'Associació de Veïns i l'Ajuntament de Salt.

La plaça, però, finalment s'ha fet amb una certa dignitat, amb un projecte acceptat per l'Associació de Veïns de Can Mericana Seca, que dona al barri un espai verd, un lloc per a conviure-hi els veïns, passar-hi l'estona els grans i jugar-hi els més petits.

Però en aquest tema central de LA FARGA - Revista de

Salt- volem anar més enllà estrictament de la plaça per parlar del BARRI DE LA PLAÇA CATALUNYA.

El barri de la plaça de Catalunya té una entitat pròpia en el conjunt urbà de Salt. Té, cal dir-ho, unes característiques específiques que el diferencien d'altres barris o zones de Salt.

A cavall entre Santa Eugènia i el barri de Sant Antoni (barri obrer-històric nascut a l'entorn de la industrialització, actual Coma-Cros), el barri de la plaça de Catalunya es configura com a barri essencialment residencial/popular sense indústria, amb alguna activitat

comercial, ocupant llocs que havien estat camps i horts, i especialment en una zona de tanta significació com havia estat el convent de les Clarisses i que més tard va esdevenir presó provincial.

LA FARGA vol, periòdicament i sense que el tractament hagi de ser igual per a tots, parlar dels diferents barris i zones que formen el nostre municipi.

En aquest número parlem del barri de la plaça de Catalunya.

Col·lectiu de Redacció

Curiositats històriques del barri de la Plaça de Catalunya

- A on avui dia hi ha la cruïlla del carrer Abat Oliba i Sebastià Puig, antigament hi havia una petita edificació al cantó d'un viver d'aigua, que havia actuat, en determinades èpoques i com a fet molt puntual, com a centre de detenció local del personal que infringien la llei per una sola nit, a conseqüència del seu estat o de la seva actuació, com per exemple: borratxos, esvalotadors, etc...

- A finals dels anys 60, quan l'edifici de les Clarisses va tornar a la seva possessió, es va destinar a la cria de pollastres, i així l'edifici va actuar durant uns anys com a granja. Ja us en recordeu del tub, lluent i metàl·lic, que anava de dalt a baix i d'esquerra a dreta per tirar les deixalles.

- El que avui dia és carrer de Sebastià Puig, abans era la Maçana, torrent sec que travessava el poble.

- L'antic carrer de Sant Pere (actual Josep M.ª de Segarra), quedava tallat a l'alçada del carrer d'Anselm Clavé, hi havia una portalada de ferro que accedia a una horta.

Entre la Maçana i la Presó

L'antic carrer de Santa Clara comença a Cal Llorito i s'acabava davant mateix de la porta de l'església del convent de les Monges Clarisses. Des d'allà fins al marge de la Maçana era el carrer de la Presó i mai hi havíem passat.

L'església del convent de Santa Clara no era parròquia i per al culte depenia de la de Sant Cugat. Era l'església del Veïnat i alhora l'església de les Monges.

Veïnes de la Presó Provincial, les Monges de Santa Clara, també darrera les reixes de la seva clausura voluntària, en acabar la Guerra varen tornar al convent que havien abandonat fugint del Comitè de la FAI, en començar la revolta. Ara compartien l'antic edifici del convent amb els presos que ocupaven la major part de les antigues dependències i el pati.

La Margarida era l'única estàdana d'aquell immens edifici que tenia contacte amb el Poble. Era la compradora de les Monges. Vella i corbada, amb els cabells ben blancs i sempre amb vestits negres, era l'única imatge d'un convent de clausura que la Guerra havia desfet.

El trasllat de la Presó Provincial al Pont Major va deixar un edifici inútil, que va ser enrunat per edificar-hi pisos de vivendes, juntament amb l'església de Santa Clara i el convent. Una revista del cor va treure una fotografia de la porta de l'església mig enrunada amb un curt escrit que identificava aquelles pedres amb la porta d'un correccional per a noies,

regit per una comunitat de monges a la ciutat de Girona. Va ser l'únic comentari que vaig llegir sobre l'enderrocament del convent i la presó.

La Maçana tota vora de la paret sud de la Presó era el més inútil torrent, riera o rec, no sé com se l'havia d'anomenar, que passava pel nostre terme municipal aleshores. Ple d'herbes i sense poder absorbir al cabal quan plovia fort, desbordava sovint i deixava el Veïnat ple de fang. Encara es poden veure en els dintells d'algunes cases les guies per posar-hi una post quan l'aigua de la Maçana baixava argilosa i amenaçadora pels carrers, i moltes vegades entrava a les cases de planta baixa per la porta del davant i sortia per la del pati.

Els veïns, resignats de bon grat per força, sabien que si plovia fort i l'aigua que baixava de Vilablareix, juntament amb les escorrialles dels camps més alts del terme, seguiria el seu curs natural cap al Ter passant per

dintre de les seves cases. Eren anys de por i resignació i ningú va gosar aixecar una veu contra els qui des de l'Ajuntament o la Confederació Hidrogràfica no posaven remei a una situació que es repetia sovint per raons ben evidents d'una mala gestió. Eren altres temps i havíem perdut una Guerra. Els presos polítics rentaven les seves culpes a la presó del convent de Santa Clara i els del Veïnat les rentaven amb els aiguats de la Maçana.

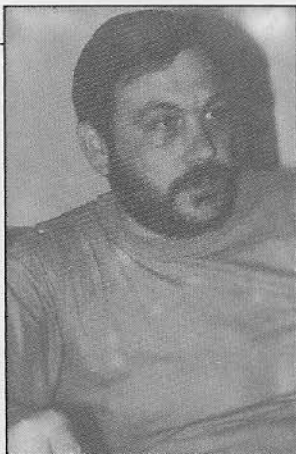
Entre la Maçana i la Presó, l'antiga masia de Can Pous, és avui una illa entre blocs de pisos i la plaça Catalunya. La casa és encara un bell record de l'indret i resta com a testimoni dels canvis que amb més o menys encert ha sofert el Veïnat en els darrers vint-i-cinc anys.

La Maçana es va desviar i va alliberar els veïns de les inundacions que patien fins aleshores.

La Presó va deixar un espai excel·lent per fer-hi blocs de pisos i l'antiga via del tren d'Olot, un nou carrer que ens connectava amb la ciutat. Un lloc també excel·lent per fer-hi més pisos. La superpoblació del sector estava servida, sense un pam de zona verda aquell eixam humà tenia el seu rusc i un Poble per viure-hi d'esquenes.

Les hortes davant la Presó han fet possible la Plaça de Catalunya.

El Mas Mota va ser recuperat i adequat com a equipament de locals per aquell sector.

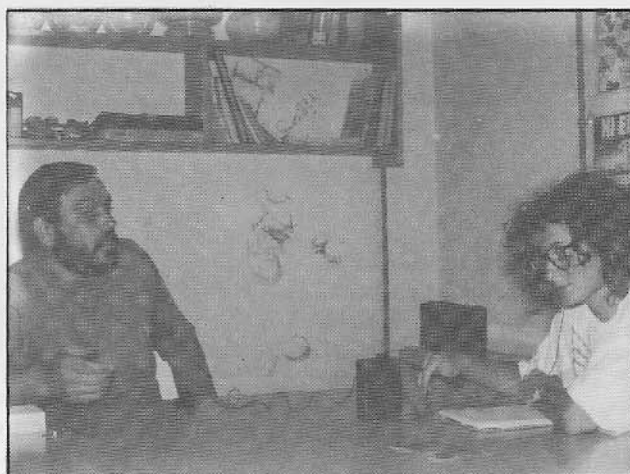

Josep Machado

(President de l'Associació de Veïns
"Can Mericana Seca")

Una de les associacions de veïns més coneguda a Salt és la de "Can Mericana Seca". El seu president, Josep Machado, la defineix com a molt radical quan cal i com a parlamentària quan troben amb qui parlamentar.

Diu que els problemes que té el seu barri són més o menys iguals als que deuen patir tots els altres. I afegeix que, malgrat el que costa engegar una associació, una vegada feta, la gent hi col·labora molt.

Josep Machado amb l'Eva Escuin.

D'on va sortir el nom "Can Mericana Seca"?

El nom li ve de la casa Mas Mota. Al últim masover que hi va haver li deien mericana seca perquè era molt sec i

sempre duia una americana. Llavors aquest nom el va adoptar l'associació i el barri.

A quin any es va crear l'associació? I amb quina finalitat?

Oficialment, és a dir, amb els estatuts fets, es va crear el 23 de juny del 84. Però uns quants anys abans ja hi havia gent que ens trobàvem, preparàvem alguna festa o activitat... Al veure la feina que podíem fer pel nostre barri vam decidir crear l'associació.

Més que res l'associació es va formar pel problema que teníem amb la plaça. Hi havia un solar que no servia per res, que era un pla d'escombraries, i es va començar a demanar a l'ajuntament que s'hi fes una plaça, que això havia de ser urbanitzable i que s'hi fes l'esmentada plaça.

Evidentment, s'han anat reivindicant altres coses que eren necessàries pel barri.

Quants anys fa que és president?

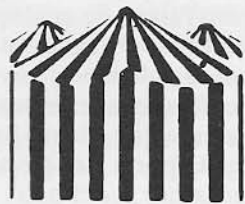
Vaig començar com a vocal coordinador i ara ja fa quatre anys que sóc president.

Com s'organitza l'associació, i com funciona?

Hi ha un president, el secretari, el tresorer, i 5 vocals. Tots fem la feina de tots. Però el secretari s'encarrega majoritàriament dels documents, el tresorer porta els comptes.... Per ser soci de l'associació de veïns tan sols cal voler-ne ser. Es paga la quota, que són 600 pessetes, es fa el carnet i ja està.

Si es volser membre de l'associació, cal tenir ganes de treballar. Cada dos anys es fan eleccions.

**Emili
Crous**

ENVELATS

LLOGUER DE CADIRES • ENVELATS
ADORNAMENTS • PISTA PARQUET

Sant Jaume, 18 - Tel. 24 16 47 - SALT - Girona

REMOTO
CENTRE RECANVIS MOTO

VENDA RECANVIS
TALLER REPARACIÓ

AGETBU
PLASTICA ITALIA

IMPORTADOR PER A ESPANYA

Xariete

UM

CHIARAVALLI
LA CORONA DEI CAMPIONI

MALOSS

polini

Ramon i Cajal, 8 - Telèfon 24 00 61 - SALT

Es presenta un president, es tria la seva junta i és ell qui ha de decidir qui vol tenir al seu costat per treballar pel barri.

Ens reunim cada vegada que creiem que hi ha algun tema important per tractar.

Els diners de les quotes que es cobren als socis, serveixen per cobrir despeses, organitzar activitats...

Per què serveix una associació de veïns?

Fins ara servien per fer reivindicacions. En aquests moments serveixen per planificar la feina d'un carrer.

Aquell esperit que hi havia abans de reivindicació política per anar una mica a contracorrent de l'Ajuntament dictador s'ha acabat. Ara ja hi ha un ajuntament democràtic, per tant, s'ha d'actuar d'una altra manera, planificant.

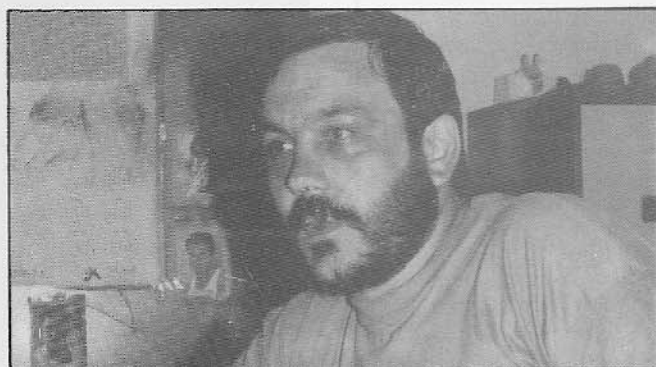
Quins són els problemes més habituals amb què es troben?

Ara actualment, en aquest barri el servei de neteja és una espina que per desgràcia no se soluciona, la circulació, l'aparcament i evidentment el mal de quasi tothom: l'econòmic.

Parli'ns de projectes pel barri.

Sobreviure sense diners. Tots els projectes que es tenen van sortint a mesura que hi ha alguna dificultat o alguna qüestió que ens preocupa.

Ara per ara ens interessa modificar el canvi de circulació de la

plaça, ja que creiem que no és el correcte. Passar comptes amb l'ajuntament sobre la plaça de Catalunya. Farem una sardinada, una cantada d'havaneres...

Mantenen alguna mena de relació amb altres associacions del poble?

Sí, inclús fa uns dos o tres anys es volia fer una coordinadora d'associacions de veïns. No es va fer perquè van sorgir alguns problemes en algunes associacions; nosaltres estàvem molt ficats

en la història de la plaça i al final no es va tirar endavant.

És possible, però que ho tornem a engegar.

La intenció que teníem quan es parlava d'aquesta coordinadora era xerrar sobre els problemes generals dels barris, i que hi hagués un

representant que es posés en contacte amb l'ajuntament. Hem fet alguna excursió muntada per la Generalitat amb gent d'altres associacions, parlem sovint...

Faci un resum de com ha anat la trajectòria de l'associació.

Va començar essent una manera de reivindicar tota una sèrie de necessitats del barri, que eren molt evidents: manca d'espais verds, de serveis socials... Ara tot això ja s'ha aconseguit. Hi ha dues etapes molt diferencia-

des: que són dos anys cap aquí i la resta d'anys des que es va formar l'associació. Aquests dos últims anys, que en Xavier Coromines ha estat el nostre portaveu davant de l'ajuntament, les coses s'han aclarit, hem parlat amb més calma, i es va solucionar el nostre gran problema: la plaça.

Quines necessitats té aquest barri?

S'hauria de donar un altre caire al Mas Mota. Ara és massa seriós. Hauria de ser una mica, com la "taverna dels nanos". Es necessita una guarderia. Que les associacions culturals, etc... de Salt ens tinguin més en consideració i que es facin més activitats en aquest barri. Ara, suposo que a l'haver fet la plaça vindran més.

Què cal per ser un bon president?

Primer, ganes de voler treballar amb la gent, i segon, molta tolerància.

És una feina que en un futur compensarà perquè s'estan aconseguint coses pels nanos i per la gent gran del barri...

Eva Escuin

AUTO - ESCOLA

L'auto-escola jove i diferent

C/. Creu, 36-38 entl. B
Tel. 20 01 05 GIRONA

Ctra. Palamós, 58
Tel. 49 23 47 CELRÀ

**SERRALLERIA I FUSTERIA METÀL·LICA
EN FERRO I ACER INOXIDABLE**

MOBRA, S.A.

Canals per a la construcció i lampisteria
Doblat de xapes i talls

TALLER: Camí antic de Salt a Vilablareix
Tel. 23 53 17

L'activitat comercial i els serveis

BOTIGUES D'ALIMENTACIÓ

Autoserveis/supermercats	2
Queviures	4
Venda de pa	3
Carnisseries	2
Formatgeries	1
Plats pre-cuinats	1
Serveis restaurants	1
Total	14

ESTABLIMENTS DIVERSOS

Video-clubs	3
Aparells electrodomèstics	2
Articles de neteja	1
Aparells de fotografia	1
Mobles	1
Motocicletes	1
Venda màquines d'escriure	1
Llibreria/mat. d'escriptori	1
Merceria	1
Vestit i gèneres de punt	2
Perfumeria	1
Pintura i empaperat	1
Total	16

Xavier Corominas, va dirigir la paraula als veïns des de l'estrada de l'orquestra.

BARS/CAFETERIES

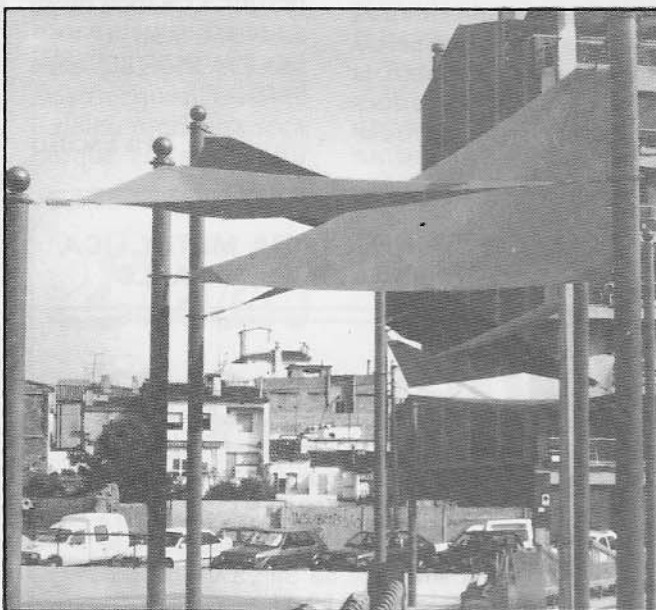
Bars i Cafeteries	3
Total	3

SERVEIS

Reparació de cotxes	2
Transports de mercaderies	8
Fotògraf	1
Reparació d'electrodomèstics	1
Garatges i parkings	2
Instal.lació xarxa baixa tensió	1
Instal.lació de telèfon i TV	2
Sastre	1
Total	18

ENSENYAMENT

Guarderia (pre-escolar)	1
Total	1

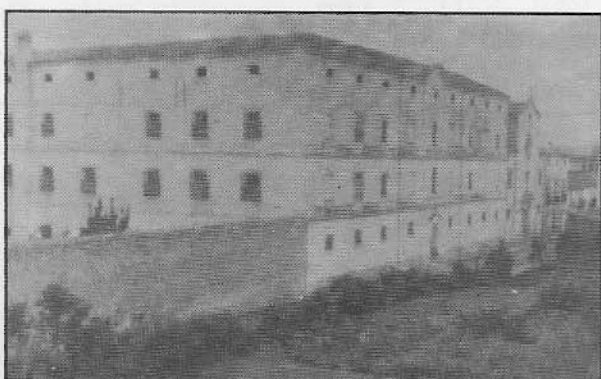

Els tendals donen a la plaça un aspecte modern i aerodinàmic. (Foto Jaume Ollé)

El 1881 les monges de Santa Clara s'instal·len al nou convent del veïnat de Sant Antoni. D'aquest en forma part un edifici de planta basilical, adossat a la seva banda nord, que exercia de capella i, alhora, de parròquia del barri.

Hi destacava l'altar barroc obra de Pau Costa entre 1650-1680, dedicat a la Immaculada Concepció, i que provenia de l'antic convent de Santa Clara de Girona. Fou costejat per la veïna ciutat, i per això es pot observar a la seva part inferior l'escut gironí. Malauradament fou destruït el 1936.

Les Clarisses es van instal·lar a Salt l'any 1881.

L'església de Sta. Clara, que va donar lloc al nom del carrer, servia per oficis i actes religiosos per als feligresos del barri de Sant Antoni.

De fet, a Salt hi havia una sola parròquia, la de Sant Cugat, i l'església de Santa Clara depenia d'ella.

Després de la Guerra Civil, el convent de les Clarisses va servir de presó provincial fins que aquesta es va traslladar a l'actual emplaçament del Pont Major.

Per la presó de Salt (així es conceixia el lloc) hi van passar tant delinqüents com destacats polítics, a conseqüència de la repressió de la postguerra, com Josep Pallach, Jordi Pujol, etc...

EL CONVENT DE LES CLARISSES VA SER VENUT A UNA IMMOBILIÀRIA

Si el Convent de les Clarisses no hagués estat enderrocat, ara tal vegada seria un important equipament cultural i social del barri: Escola, Casa de Cultura, i potser de tot Salt...

El fet que fos venut a una immobiliària va comportar una forta especulació a tot el sector, amb l'aixecament de diversos blocs de pisos (els pisos verds).

És va perdre un importantíssim equipament i, alhora, el sector va patir una important densificació demogràfica.

Des de la glorieta de Can Pous, hom hi divisava perfectament la fàbrica Coma-Cros, i la casa de Can Subils, que llavors era un important cafè.

Avui, als baixos de Can Subils, hi ha una entitat bancària.

A la foto, la Sra. Emília Dalmau.

La Sra. Emília Dalmau i Comalada, des de la glorieta de Can Pous.

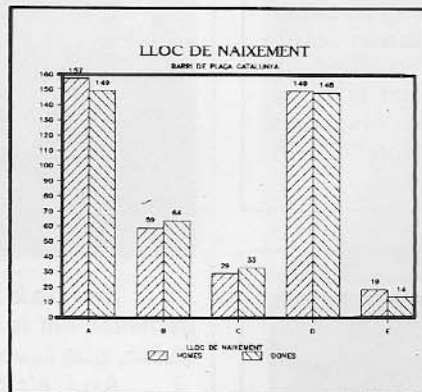
- Al fons, s'hi veu el convent de les Clarisses. (Foto Rosa M.ª Puig)

Estadística sobre el nivell d'estudis de lapoblació
BARRI DE PLAÇA CATALUNYA

DES DE FINS	DONES									HOMES									TOTAL								
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8	9	1	2	3	4	5	6	7	8	9
De 0 a 5	35									36									71								
De 5 a 10	25	14	3	1						28	9		2						53	23	3	3					
de 10 a 15	3	25	13	2						4	22	11	5						7	47	24	7					
De 15 a 20		4	10	13	1		1				6	15	17	5						10	25	30	6		1		
De 20 a 25			3	15	3	1	1					5	6	2	3	3		1			8	21	5	4	4		1
De 25 a 30		1	12	14	3	1	3	2			1	4	18	4	1	4		2		2	16	32	7	2	7	2	2
De 30 a 35	1	2	29	18	3		7	2	2		2	23	15	1	2	5	1	1		1	4	52	33	4	2	12	3
De 35 a 40		6	18	10			2	1			3	24	12	1	2	7	2			9	42	22	1	2	9	2	1
De 40 a 45		6	11	6			1	1			7	9	5	1	1			1		13	20	11	1	1	3	1	2
De 45 a 50		6	9	2	1			1			1	4	8	5	1					1	10	17	7	2	1	1	
De 50 a 55		4	3	1							1	3	4	2		1				1	7	7	3			1	
De 55 a 60	1	4	6								2	2	7	1						3	6	13	1				
De 60 a 65		5	4								4	4	4		1					9	8						
De 65 a 70	3	3	6								1	5	4							4	8	10					
De 70 a 75	2	4	1								1	1	3							2	5	4					
De 75 a 80	2		1								2	1	1							2	2	2					
De 80 a 85	1	1										1								1	1	1					
de 85 a 90																											
De 90 a 95																											
De 95 a 100	1																			1							
De 100 a 150																											
Sumes totals	74	85	129	82	11	2	15	6	4	73	72	123	88	17	9	23	3	5	147	157	252	170	28	11	38	9	9

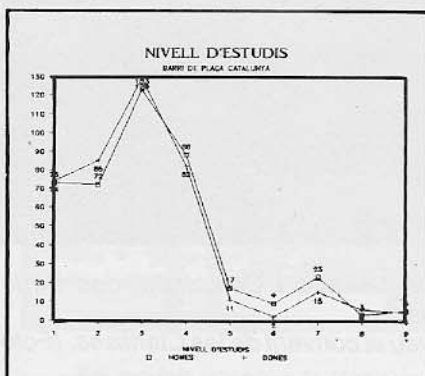
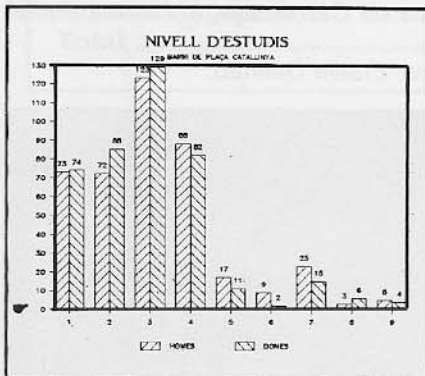
NIVELLS D'ESTUDIS

- 1.- No sap llegir ni escriure
- 2.- Primària incompleta
- 3.- E.G.B. 1.ª etapa completa
- 4.- Batxillerat elemental
- 5.- FP 1 grau o oficialia
- 6.- FP 2 grau o mestratge
- 7.- BUP o COU
- 8.- Títol de grau mig
- 9.- Títol superior

ESTADÍSTICA SOBRE EL LLOC DE NAIXEMENT

	HOMES	DONES	TOTAL
A Salt i Girona	157	149	306
A les comarques	59	64	123
A Catalunya	29	33	62
A Espanya	149	148	297
A fora	19	14	33
TOTALS	413	408	821

El paratge avui és irreconeixible. Tot el sector d'horts de l'indret i especialment els que eren de Can Pere Domingo, són avui l'actual plaça de Catalunya.
El convent de les Clarisses i l'església de Santa Clara van ser enderrocats. Al seu lloc s'hi van aixecar un munt de pisos sense cap caràcter. Són els pisos verds, de l'antiga presó.. (Foto Martí Artalejo).

Distribució de la població

A la foto, solar de la plaça de Catalunya a l'any 1984. (Arxiu Municipal)

LES DADES DEL BARRI. PLAÇA DE CATALUNYA

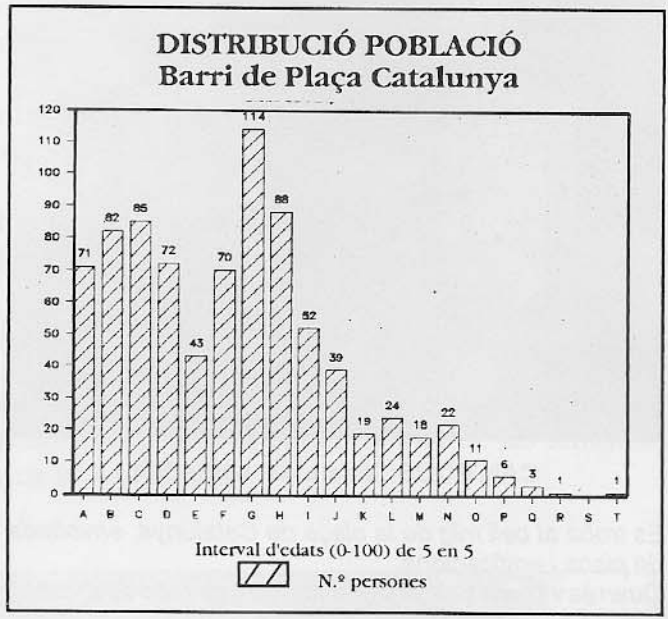
Les dades estadístiques han estat facilitades pels serveis d'informàtica de l'Ajuntament de Salt (departament d'estadística).

- Les estadístiques que s'hi recullen: població, lloc de naixement i nivell d'estudis, així com l'activitat comercial, corresponen als carrers següents del barri:

- Plaça de Catalunya: 1, 3, 4, 5, 6, 9, 10, 12, 13, 14, 15, 16, 17, 18, 20, 26, 27, 28, 29, 31, 32, 33 i 34
- Abat Oliba: núms. 15 i 34
- Anselm Clavé: núm. 9
- Països Catalans: núm. 32

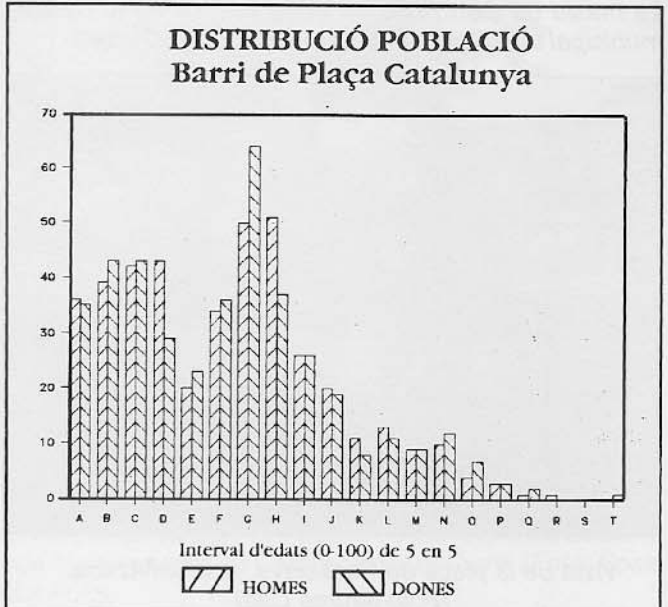
DISTRIBUCIÓ DE LA POBLACIÓ (2-9-91) Corresponent al Barri de Plaça de Catalunya

DESDE	FINS A	DONES	HOMES	TOTAL	
De 0 a 5		35	36	71	8,65% !XXXXXXXXXXXX
De 5 a 10		43	39	82	9,99% !XXXXXXXXXXXX
De 10 a 15		43	42	85	10,35% !XXXXXXXXXXXX
De 15 a 20		29	43	72	8,77% !XXXXXXXXXXXX
De 20 a 25		23	20	43	5,24% !XXXXXXXXXX
De 25 a 30		36	34	70	8,53% !XXXXXXXXXXXX
De 30 a 35		64	50	114	13,89% !XXXXXXXXXXXX
De 35 a 40		37	51	88	10,72% !XXXXXXXXXXXX
de 40 a 45		26	26	52	6,33% !XXXXXXXXXXXX
De 45 a 50		19	20	39	4,75% !XXXXXXXX
De 50 a 55		8	11	19	2,31% !XXXX
De 55 a 60		11	13	24	2,92% !XXXXX
De 60 a 65		9	9	18	2,19% !XXXX
De 65 a 70		12	10	22	2,68% !XXXXX
De 70 a 75		7	4	11	1,34% !XX
De 75 a 80		3	3	6	0,73% !X
De 80 a 85		2	1	3	0,37% !X
De 85 a 90			1	1	0,12% !
De 90 a 95					0,00% !
De 95 a 100		1		1	0,12% !
De 100 a 150					0,00% !
Sumes parcials		408	413	821	

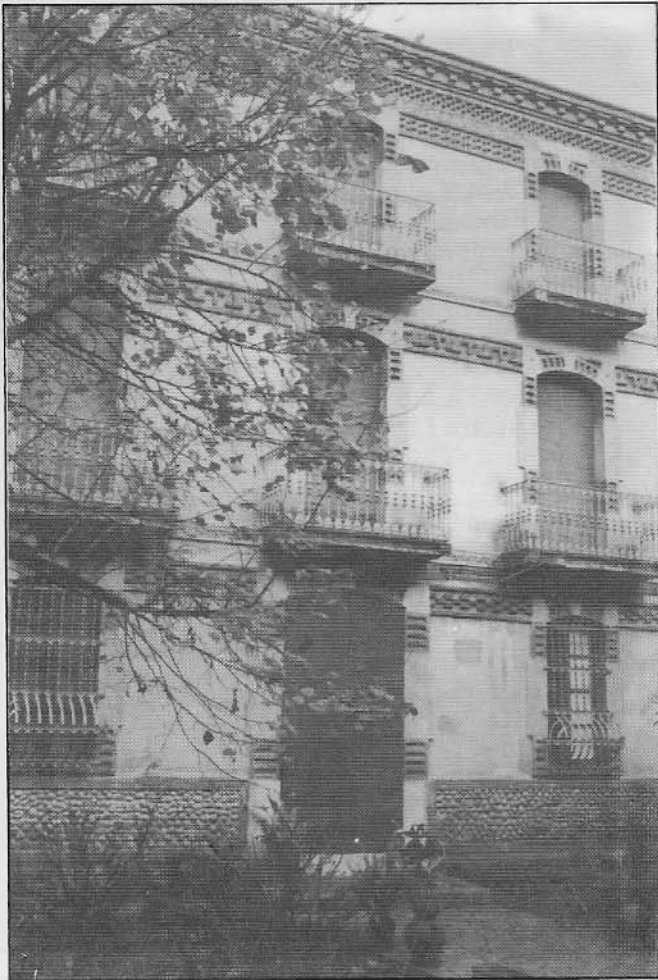

DISTRIBUCIÓ DE LA POBLACIÓ (2-9-91) Corresponent al Barri de Plaça de Catalunya

DESDE	FINS A	DONES	HOMES	TOTAL	
De 0 a 1		6	3	9	12,68% !XXXXXXXXXXXX
De 1 a 2		5	9	14	19,72% !XXXXXXXXXXXX
De 2 a 3		6	4	10	14,08% !XXXXXXXXXXXX
De 3 a 4		10	9	19	26,76% !XXXXXXXXXXXX
De 4 a 5		8	11	19	26,76% !XXXXXXXXXXXX
Sumes parcials		35	36	71	

Can Pous

CAN POUS: Masia del segle XIX

Es troba al bell mig de la plaça de Catalunya, envoltada de pisos i edificacions.

Quan es va construir, aquell entorn era gairebé deshabitat, rodejat de camps i horts.

La masia de Can Pous es troba inclosa en el catàleg municipal d'edificis a protegir. (Foto Quim Curbet).

*Vista de la plaça de Catalunya, ja urbanitzada.
(Foto Jaume Ollé)*

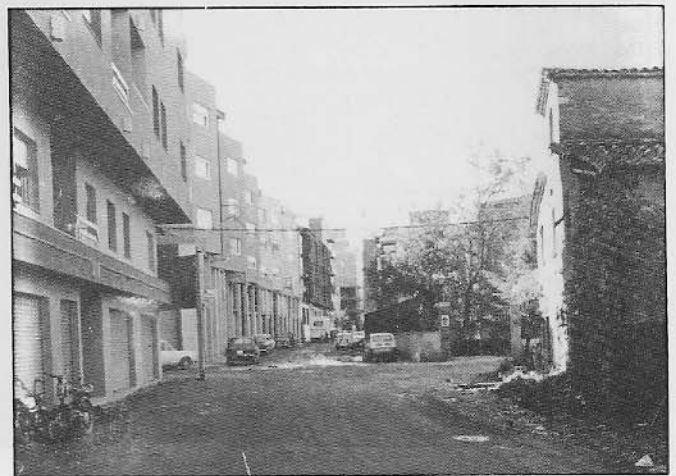

Tot el sector de l'entorn de Can Pous era ple d'arbres i d'horts. A la foto, la Marta Puig.

La Marta Puig i Dalmau, de la casa de Can Pous, en un dia de nevada.

Les cases que apareixen són les de l'antic carrer travessia plaça de Sant Pere; (avui, Josep M.ª de Segarra).

Antic tram del carrer de Sebastià Puig, abans que fos urbanitzat (any 1979).

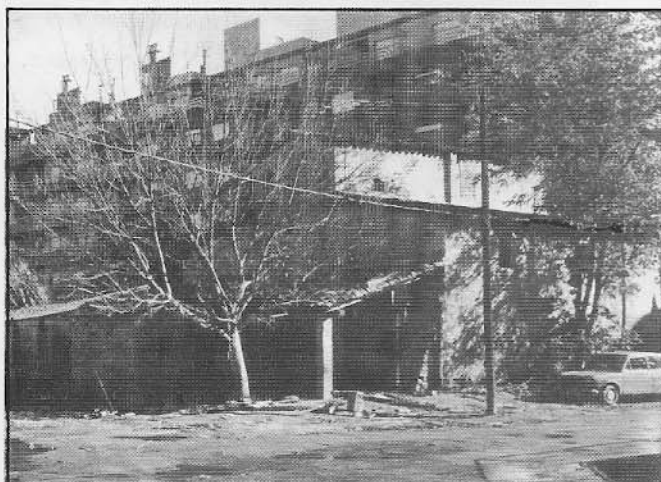
Aquest carrer formava part del llit de la Maçana i enllaçava amb el carrer del barri de Sta. Eugènia, que avui porta aquest nom.

L'any 1984, aquesta part del carrer es va canviar pel nom de plaça de Catalunya. (Foto: Arxiu Municipal).

El Mas Mota

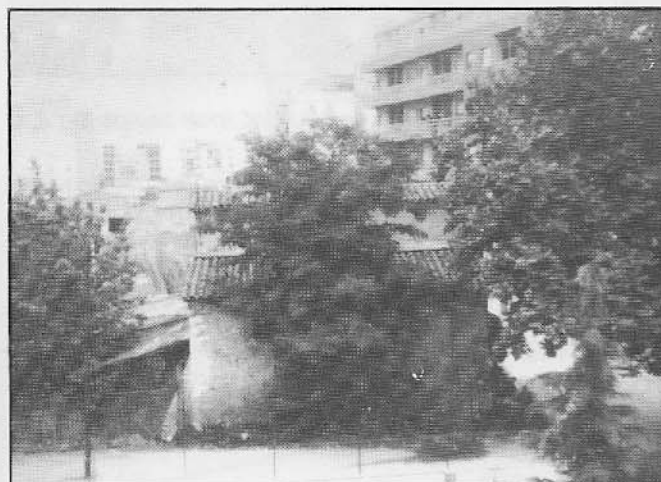

Actual Centre Social Mas Mota. (Foto Arxiu Municipal).

El Mas Mota en estat d'abandó. L'ajuntament, llavors el de Girona, tenia ja aprovat un projecte, que per poc no es va executar, de tirar-lo a terra i fer-hi en el seu lloc una petita zona verda (1979).

Posteriorment va aconseguir-se que es reformés per a centre social del barri. (Foto Arxiu Municipal).

Antiga perspectiva del Mas Mota. (Foto Rosa M.ª Puig).

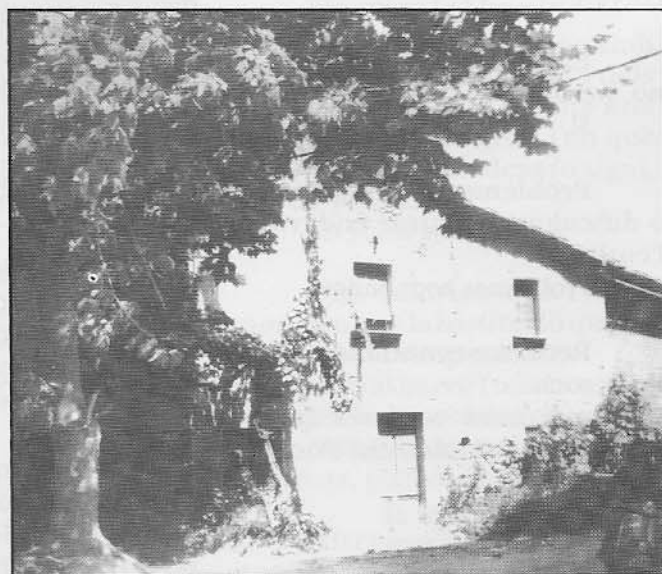
El Mas Mota estava dividit en dues parts o estades, i al llarg del temps sempre hi havien viscut dues famílies a la vegada.

Segons consta en documentació dels antics propietaris, que eren els Puig (Can Pous), en el segle XIX hi havia la família Mota.

En la part o casa dels Mota, posteriorment hi van viure els Julià Ministrall, la seva vídua Francesca Puig i, més tard la família Feliu i Ramió.

- En l'altra part de la casa hi van viure en Jaume Deulofeu i els Cervià.

- El motiu de "Can Mericana Seca" amb què s'ha denominat de vegades la casa, vé d'un renom amb què es coneixia una de les famílies que hi va habitar.

El Mas Mota, tal com era abans de les reformes actuals, que l'han convertit en Centre Social del barri. (Foto: Rosa M.ª Puig).

L'Associació de Veïns "Can Mericana Seca"

JUNTA ACTUAL

JOSEP MACHADO (P)
MIQUEL SUNYER (S)
LLUÍS VALLS (V)
EUSEBI MUÑOZ (V)
ANTONIO RODRÍGUEZ (V)
RAFEL GUERRERO (V)
JOSEP REIXACH (V)

Any que es va fundar l'Associació.

El 13 de juny del 1984.

Lloc de reunió habitual de l'Associació.

Mas Mota.

Activitats i reivindicacions més importants que ha portat a terme fins avui.

Excursions, festa del foc, festes del barri, debats, xerrades, col.loquis i la PLAÇA DE CATALUNYA!!.

Els veïns hi participen? Sí, no, per què?

Sí.

Problemes de l'associació, o dificultats per tirar endavant l'entitat.

Problemes econòmics.

Recursos econòmics. Quota de soci.

(L'Ajuntament o altres institucions, hi col.laboren? Poc, Sí, No).

Quota de soci: SÍ
Ajuntament: RES

Projectes immediats de l'associació.

Sobreviure sense diners!!.

El solar de la plaça de Catalunya va ser durant molt temps un lloc abandonat i ple d'escombraries.

L'Associació de Veïns de "Can Mericana Seca" va fer del lloc una reivindicació constant i va crear sovint continus conflictes amb l'Ajuntament. (Foto. J. Comalat)

Què en penseu del moviment associatiu (de veïns a Salt). No caldria coordinar-se amb altres entitats de barri per a tenir més força?

Sí, però és molt difícil (cada barri té problemes diferents).

Altres (alguna cosa o tema que hi vulgueu afegir...)

Volem participació en els temes del barri. Que l'Ajuntament escolti l'AA.VV.

L'Associació de veïns "Can Mericana Seca" respon sobre: El Barri de la plaça de Catalunya

Quins són els problemes més importants del barri?
Neteja i aparcaments.

Com estan els serveis següents?: (Be, Regular, Malament, Altres explicacions).
L'Enllmenat: Bé
El clavegueram: Regular
La neteja: Fatal
Hi ha suficients contenidors de deixalles: Sí.
De vidre: No.
Les zones verdes: Bé
Bancs per seure: Bé
Cabines de telèfon: Bé
Bústies de correus: Be
La pavimentació: Bé

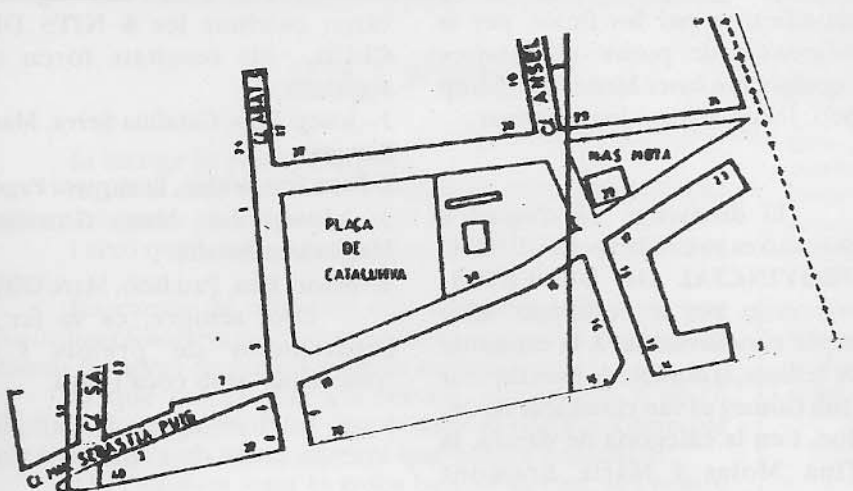

Espectacle infantil organitzat per l'Associació de Veïns "Can Mericana Seca"

L'Associació de Veïns en la festa del Foc, muntant el fogueró.

LA ZONA QUE COMPRÈN EL BARRI DE LA PLAÇA DE CATALUNYA

Les voreres: Be
Els aparcaments: Fatal
El trànsit/La circulació dels carrers: Malament
Altres: (Habitatge, etc.): Bé

El Mas Mota: Què n'opineu del seu funcionament? Què hi falta? En què s'hauria de millorar?

No funciona, per falta de coordinació amb l'AA.VV.

Mas Mota:

No funciona (no ha funcionat mai per part de l'Ajuntament).

Els veïns i el barri:

Col·laboren els veïns amb el barri? S'ajuden o passen dels problemes? En què es nota una col·laboració més gran i en què (si ni ha) una deixadesa (o sigui, que en passen).

Els veïns ajuden.

Què voldríeu que l'Ajuntament o que la Institució que en tingues competència fes d'inversió al barri? (una inversió real que fos possible).

Neteja, aparcaments i que el Mas Mota, pogués funcionar.

Altres suggeriments o explicacions que hi volgueu afegir:

Més subvencions per part de l'Ajuntament (Sr. Corominas).

Activitats del Club Petanca Salt

Els dies 10, 11 i 12 de juliol vàrem tornar a jugar a les **3 NITS DE CLUB** a les pistes del Casal. Com sempre la inscripció va ésser força nombrosa i els resultats foren els següents:

- 1.- Josep Grijelmo, Josep M.ª Noguer
- 2.- Jesús Noguer, Josep M.ª Bosch i Consol Arbusà.
- 3.- Josep Marín, Carme Puigdemont i Josep Torres.
- 4.- Manel Granda, Catalina Serra, Maria González

Com sempre a l'acabar es van lliurar els premis i vàrem repartir "coca i cava" per a tothom.

Els dies 16, 17 i 18 vàrem jugar les **4 NIT DE CLUB**, i els resultats foren els següents:

- 1.- Manel Granda, Lluís Busquets.
- 2.- Pere Canadell, Adelina Sánchez.
- 3.- Manel Ros, A. Muñoz, Maria Peruga.
- 4.- Josep Grijelmo, Consol Arbusà, Maria González.

El 21 de juliol, la tripleta formada per Joan Espinas, Josep Marín i Josep Boó varen desplaçar-se a Reus per a jugar el campionat de la festa d'aquesta localitat, el resultat va ésser un 8.è lloc sobre un total de 72 tripletes.

Les **5 NITS DE CLUB** es van celebrar el 31 de juliol, 1 i 2 d'agost, després del parèntesi de la Festa Major, els resultats foren els següents:

- 1.- Josep Boó, Sònia Muñoz, Lluís Busquets.
- 2.- Josep Grijelmo, Marc Oliva, Antonia Curt.
- 3.- Josep Marín, Pere Palou, A. Muñoz.
- 4.- Tina Molas, Enriqueta Pagès, Catalina Serra.

El 7, 8 i 9 d'agost es van celebrar les **6 NITS DE CLUB**, i com cada setmana la concurrència va ser

força bona, i els resultats els següents:

- 1.- Manel Ros, Magdalena Batallé, Lluís Busquets.
- 2.- Antoni Boó, Consol Arbusà, Narcís Agustí.
- 3.- Josep Marín, Pere Palou, Catalina Serra.
- 4.- Josep Grijelmo, Maria Peruga, Marc Oliva.

El dia 11 d'agost a Cassà de la Selva es van celebrar les **XII HORES DE PETANCA**. L'assistència fou molt poca, sembla que la calor va fer por als jugadors de Salt. Sols hi va participar una quadreta que no va classificar-se per les finals, per la diferència de punts; els nostres jugadors van ésser Manel Ros, Josep Bóo, Josep Marín i Joan Espinar.

El diumenge 18 d'agost a Bescanó es va celebrar el **TORNEIG PROVINCIAL DE DUPLETES**, organitzat per la Federació, amb molta concurrència. A la categoria de Seniors, la dupleta de Joan Espinar i Juli Gómez es van classificar en 2n. lloc, i en la categoria de dames, la Tina Molas i Maria Bramont aconseguiren també el 2n. lloc.

La dupleta de Maria Peruga i Carmen Muñoz foren 4.es.

Els infants Pau Boó i Josep Marín quedaren també en 2n. lloc.

Els dies 21, 22 i 23 es van celebrar les **7 NITS DE CLUB**, vàrem tornar a jugar a petanca a la nit i la classificació va ser la següent:

- 1.- Manel Ros i Magdalena Batallé.
- 2.- Manel Granda, Marc Oliva i Josep M.ª Noguer.
- 3.- Ferran Màrquez, Lluís Busquets.
- 4.- Dolors Gamundi, Consol Arbusà, Pau Boó.

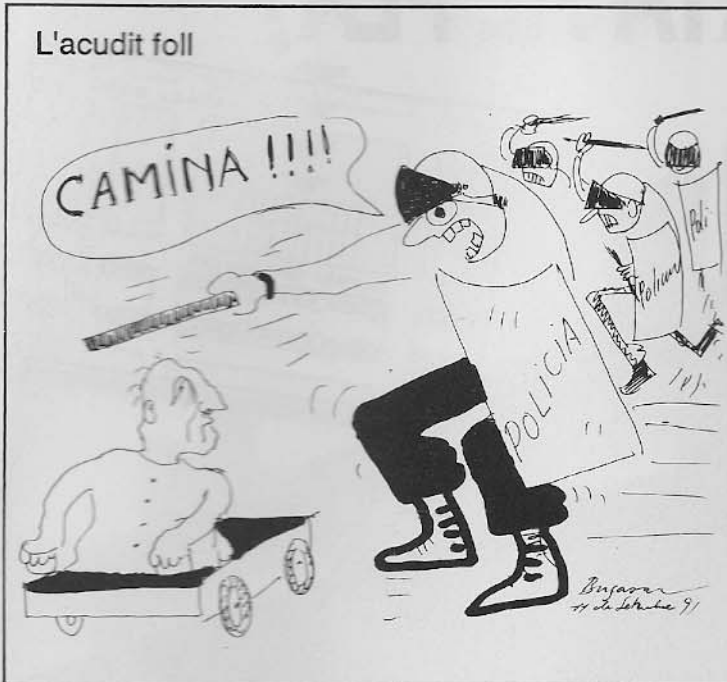
Els dies 27, 28 i 29 d'agost es varen celebrar les **8 NITS DEL CLUB**, els resultats foren els següents:

- 1.- Josep Boó, Catalina Serra, Maria Peruga
- 2.- Joan Fernández, Enriqueta Pagès.
- 3.- Josep Ros, Maria González, Magdalena Batallé.
- 4.- Manel Ros, Pau Boó, Marc Oliva.

Com sempre, es va fer el repartiment de premis i el "piscolabis" amb coca i cava.

Josep Boó.

L'acudit foll

Cap i Pota

La imatge és prou eloqüent.

Aquesta casa del carrer Llarg té ni més ni menys que quatre números clavats: l'1, el 3, el 47 i el 59.

I això que la casa no s'ha mogut del lloc fa més de 150 anys.

Els canvis de números dels carrers no fan més que incordiar els soferts veïns, que no tenen cap culpa de si hi han canvis de noms de carrers o altres esdeveniments.

El que cal és que els serveis municipals a nivell d'estadística es posin d'una vegada d'acord i deixin d'empipar els ciutadans amb noves adreces que només confonen.

Ah, i aquesta casa es troba ben bé davant del nostre local, el Casal de Jubilats. (Foto Jaume Ollé).

L'aparcament

El nostre amic surt tot cofoi, el matí de casa seva. Espera tenir un bon dia. Ha de fer unes quantes visites a la ciutat que ja té programades i marcat l'ordre a seguir. De fet ja té mig segures unes quantes comandes. Així és que agafa el cotxe i cap a la feina. Ja en plena ciutat es proposa de fer la primera visita. Intenta estacionar el cotxe i no troba cap forat per encabir-s'hi. A la fi, veu una senyoreta que sembla que es disposa a sortir. Pel seu interior pensa, encara tindrem sort. Li fa un senyal amb la mà de si deixa el lloc lliure i ella assenteix afirmativa. Se situa al costat en posició de fer la maniobra. El carrer és estret i els que van darrera s'han d'esperar que el pas quedi lliure. La noia gira la clau per posar el motor en marxa i se sent un rau-rau continuat que no aconsegueix engegar. Ho torna a provar i el mateix resultat. Ho prova una altra vegada i Déu te'n darà. Els que fan cua esperant s'impacienten i comencem a fer sonar les botzines. D'ací passen als crits i no pas d'alabances, per cert. La cua es va fent més llarga, l'automòbil no s'engega, la noia fa un posat demostratiu que no sap què fer-hi, i no hi ha més remei que desistir i tirar endavant. Mestrestant, el nostre amic ja ha perdut la primera ocasió de poder-se estacionar prop del primer client. Ha de seguir i provar sort amb el següent. El carrer on té el negoci aqueix, és més ample però no hi ha un espai lliure. Se situa en doble fila i encén els llums d'estacionament provisional. Com que el pas no està totalment interferit, pensa que els de l'ordre ho tindran en compte i s'adonaran que és una emergència. Potser hauria estat així, però la seva entrevista es retarda per trobar absent la persona amb qui havia de parlar. L'espera es perllonga, els agents perden la paciència i li encasten un paperet dessota el netejavidres. El seu client arriba malhumorat per la cua que ha hagut de fer per resoldre problemes amb l'Administració, i, per més pega, no li compra res. Es despedeixen i s'ha d'anar per un altre. Repassa l'agenda i oh mala sort! Amb el temps perdut ha passat l'hora convinguda i el seu client ha hagut de sortir per una comissió que per ell no podia esperar més. Li falten dos clients per visitar, més el primer que ha hagut de passar de llarg. Amb el següent té més sort però la compra que li fa és tan petita que no cobreix el valor de la gasolina. Amb l'altre no hi ha pas problemes d'aparcament perquè té el negoci als afores, però la compra que li fa és molt migrada i amb prou feines si la comissió serà suficient per pagar l'import de la multa. Ara li falta visitar el que havia d'haver estat el primer, que per les causes esmentades no l'ha pogut portar a terme. Però, com que el dia és de pega, resulta que ja és massa tard i ja té la porta tancada.

Aquest és el resultat d'un dia que havia sortit de casa seva amb l'ànim alegre i el cor lleuger. Per acabar de rematar la jornada, només falta que la dona li tingui preparat un mal dinar.